

Idén, az Erasmus program keretein belül lehetőségünk volt hármunknak ellátogatni Olaszországba, mint cserediák. Külön-külön voltunk elszállásolva családoknál, akikkel angolul kommunikáltunk, így az ő nyelvtudásuk is sokat fejlődhetett, ahogyan a miénk is. Vasárnap reggel érkezünk meg a Milánói reptérre, ahol már vártak a fogadóink, s ott el is kezdődött az igazi utazásunk. Már a kocsiban rájöttünk, hogy nagyon szerencsések vagyunk a hostjainkkal, hisz végtelenül kedvesnek és figyelmesnek találtuk őket. Ahogy megérkeztünk Reggio Emiliába, külön váltak útjaink. Miriam. A fogadóm, s én a nagymamájához vettük az irányt, ahol igazi olasz ebéd várt: spenóttal töltött Tortelli, parmezánsajttal meghintve, másodiknak Pármai sonka volt, olívaolajjal leöntve, desszertnek pedig fagylalt torta és gyümölcssaláta. Mit is mondjak, igazán jól esett egy hosszú út után. Étkezés után hazafelé vettük az irányt, az igazi fogadócsaládomhoz, akik a külvárosban éltek. Csodálatos környéken laktak, a szobám ablakából tetszett a legjobban a kilátás. Másnap reggel buszra szálltunk, és elmentünk az iskolába, ahol ice-breaking programok vártak. Miután már nagyjából tudtuk egymás nevét, már egy helyi gyárban találtuk magunkat, ahol mindent megtudhattunk (és megkóstolhattunk) a helyben készített sajtról. Itt biztos voltam, hogy ez lesz az egyik 'szuvenir', amit hazaviszek. A gyárlátogatás után a Városházában vártak minket egy beszéddel, ahol a texasiak is jelen voltak. A keddi napon következett a hét fő téméja: a Street Art. Rengeteg workshopon és városnéző túrán vehettünk részt, amit egy Damiano nevezetű olasz művészettanár tartott. A kedvenc feladatomból az volt, mikor egy térképet nem szokványos módon kellett ábrázolni, hanem három érzelmet kellett feltűntetni. Ezeket én még metaforákkal egészítettem ki. Csütörtökön viszont nagyon nagy meglepetés várt ránk dél tájékán: elutazhattunk Bolognába! Egy hatalmas kört tettünk a városban, megkóstoltam a fagylaltot ott is, és igazi bolognai édességeket vásároltam. Lepihenni a Giardini Margheritában volt lehetőségünk, ahol zenélő, békés emberek vettek körül. Pénteken viszont már mindenkinek búcsúzkodós, kissé szomorkás kedve volt, hisz nagyon megkedveltük egymást. E napon mutatta be mindenkinek a prezentációját országáról, és az érdekességeket, amit onnan hozott. Nekem a legjobban a német gumicukor, és a finn kötött zokni tetszett. A nap végén könnyes búcsút vettünk, és képeket csináltunk, és persze megígértük egymásnak, hogy találkozni fogunk még.

Szombaton a családtól is el kellett búcsúznom, mert édesapukám jött értem. Nem tudtam nekik elégszer megköszönni ezt a hetet, és azt sem tudtam nekik elmondani elégszer, hogy mennyire nagy élmény volt ez nekem, és mennyi

mindent tanultam. Úgyhogy, tényleg. Köszönöm az élményt az iskolámnak, s az Erasmusnak is egyaránt!

Kupai Luca Jerne 10.B